keramiske noter 62/2025

31. årgang

Keramikkens Venner

Reviews · Besprechungen · anmeldelser · Besprechungen · Reviews

redigeret af Gunnar Jakobsen

Keramikeren Julie Høm. Tekst af Mogens Lau. Bornholms Museum, Rønne 2025 [Ikke som anført i bogen 2024]. 80 s. ill. litt. hf. 135 kr.

Julie Høm, f. 1944 er 4. generation af familien Hjorth og har hele livet fastholdt en stilfærdig videreførelse og udvikling af den naturdyrkelse og det særlige formsprog, som især hendes mor, Lisbet Munch-Petersen (1909-1997) blev kendt og elsket for.

Hun er repræsenteret i en lang række samlinger og prominente museer både herhjemme og i udlandet, ligesom hun har udført flere store offentlige udsmykninger og skulpturer over hele landet. Hendes keramik er enkel og i mødekommende, stort set altid med naturen som afsæt, hvor hun i skåle, fade eller skulpturelle former med stor nænsomhed indridser spinkle linjer, der tjener både som motivmæssig tegning og til accentuering af formen.

I forbindelse med Julie Høms 80'års dag afholdt Bornholms Museum en udstilling med hendes værker på Hjorths Fabrik i Rønne. Udstillingen var delvist retrospektiv, men med hovedvægten på nyere værker, der fornemt demonstrerede, at hun stadig producerer værker af høj kunstnerisk kvalitet. I tilknytning til denne udstilling udkom bogen om Julie Høm.

Mogens Lau har - som sædvanlig fristes man til at sige - skrevet en fin og gennemarbejdet tekst om Julie Høms virke, hvor han, ud over det rent biografiske og det keramiske værk, kommer omkring hendes andre udsmykninger som f.eks. de mange orgler, hun har dekoreret, ligesom han beretter om hendes store indsats i forbindelse med udstillingerne på Gudhjem Museum og med kunstnersammenslutningen "Holkahesten". Såfremt man ikke skulle kende forfatteren, så findes der på sidste opslag i bogen et helsides CV for Mogens Lau.

Om en lang række ældre og nyere citater af bl.a. Jørgen Schou Christensen, Henning Jørgensen, Lars Serena, Jonna Dwinger, Leif Dalgaard, Eske K. Mathiesen, Tom Jørgensen og Carsten Bagge Laustsen er en del af Mogens Laus tekst eller om de efterfølgende er tilføjet, står ikke klart. Nogle af citaterne indgår som en del af teksten, andre findes tilfældigt spredt med rund hånd i publikationen.

I kolofonen, der nådigt undlader at oplyse trykkested, anføres, "at forlaget har forsøgt at cleare alle billedrettigheder". Det forekommer at have været en let opgave eller i hvert fald hurtigt overstået. Af de næsten 80 illustrationer er kun en eneste "fotograf" krediteret for et enkelt billede, nemlig den i kolofonen anførte ansvarlige for det grafisk arbejde og layout. Af hensyn til denne skal jeg undlade at nævne navnet!

Det er naturligvis uomgængeligt, at man anvender ældre amatørfotos til illustration af historiske hændelser, men det må betegnes som aldeles uforståeligt og uacceptabelt, at et museumsforlag vil lægge navn til de mange uskarpe værkgengivelser, flere af dem også med kraftige farve-stik. Selv om publikationen først udkom længe efter udstillingens åbning, og en lang række af værkerne derfor har været umiddelbart tilgængelige for nyoptagelser, så har man åbenbart ikke fundet det umagen værd.

Selve den "grafiske tilrettelæggelse" giver heller ikke indtryk af de store refleksioner. Format og placeringer af illustrationer virker tilfældige, og da teksten med den sats og ombrydning, der er valgt, åbenbart "slap op" på side 49, udfyldes resten af bogen med helsides illustrationer, her også uden nogen overordnede grafiske overvejelser.

Bogens sidste sider udgøres af Julie Høms CV direkte kopieret fra hendes hjemmeside, dog uden kildeangivelse og med udeladelse af henvisninger til de i bogen tidligere nævnte citater. Her findes også Hjorth-familiens stamtræ, igen gengivet uden kilde, men tydeligvis en ældre version, hvor dødsår for både Lisbet Munch-Petersen, (1909-1997), Gertrud Vasegaard (1913-2007) og Myre Vasegaard (1936-2006) ikke er registreret af

udgiveren. Oplysninger, som man nemt kunne have fundet i Dansk Keramisk Bibliografi (2014) eller i Supplementet (2024), men hvor dødsåret under alle omstændigheder med bare et minimalt kendskab til Hjorth-familien umiddelbart burde have været tilføjet af den ukendte redaktør, som ikke er anført i den mangelfulde kolofon.

Med tanke på de mange fornemme og gennemarbejdede publikationer om keramik der for tiden udgives, er det helt uforståeligt, at Bornholms Museum, der har ansvar for et af de fineste keramiske museer, Hjorths Fabrik, vil være denne udgivelse bekendt. Julie Høms værk fortjener bedre.

Man kunne derfor også have ønsket sig, at bogen om Julie Høm, der udkom i tilknytning til udstillingen, havde haft samme ambitioner til kvaliteten som udstillingen, men bogens redaktion bærer desværre præg af manglende sans for kvalitet og sjusk, der på ingen måde tjener kunstneren til ære.

Lars Kærulf Møller